

Fotozoektocht Altea 2024-2025

ROUTE EN OPDRACHTEN

VERTREK BIJ STARTPLAATS PUNT 1: rechtvoor de winkel Ale-Hop op de zeedijk/boulevard.

Vraag 1: Vicente Grimalt, de oprichter van de Ale-Hop winkels begon te verkopen op 17-jarige leeftijd. Maar in welke gemeente was dat (tip: ook zijn geboortestad)?

We beginnen de zoektocht over Altea's mooie zeedijk/boulevard richting het noorden. Hier geven we jullie alvast 1 cadeau: op dit gedeelte is 1 foto te vinden.

Aan "JAPANESE KITCHEN" Li liggen

Steek de drukke straat over via het zebrapad en ga RD.

Vraag 2: In wat is Luis Aibar gespecialiseerd?

We zijn aangekomen aan het plein voor het ajuntamiento van Altea.

Vraag 3: In welk jaar werd het plein voor het stadhuis opgedragen aan het Spaanse leger?

Vraag 4: Geef de naam van de huidige alcalde?

We laten het stadhuis RE liggen

VERTREK BIJ STARTPLAATS PUNT 2 : Linker hoek van het stadhuis

We steken de wandelbrug over.

aan de kiosk Li en dan verder via linker voetpad en aan "638" Li dan voorzichtig straat oversteken naar rechter voetpad.

Vraag 5: Hoe noemt het huis "La Segouia 13" VGTP

Aan "527" RE RE

Rechtover "L'Etiquette" de trap op, zo'n 3 of 4 tredes, neem dan direct Li en daarna aan "21" RE Li

Hier kom je aan bij de toren BELLAGUARDA

Het woord “guarda” betekent in het oude Valenciaans “een groep gewapende mensen die een post bewaken of verdedigen een post”. En dat was ook de naam die aan deze post werd gegeven.. Don Bernardino de Cárdenas y Pacheco, hertog van Maqueda en Elche, onderkoning van Valencia, 1553-1559, liet torens of “wachters” oprichten voor verdediging, uitkijk en waarschuwing voor gevaren, langs de hele kust van het Koninkrijk.

Het stedelijke centrum van Altea, zoals we dat vandaag de dag kennen, bestond nog niet en het huidige Altea la Vieja (in valenciaans: Altea la Vella) (de oude islamitische Altāya boerderij, gelegen aan de voet van de Bèrnia bergketen) was in die tijd een apart en onafhankelijk centrum van de nederzetting Bellaguarda.

De Bellaguarda wijk wordt beschouwd als de oorspronkelijke kern van Altea. Het was oorspronkelijk een vissersdorp en heeft zijn authentiek uitstraling behouden.

In 1990 ondergingen de Bellaguarda-toren en het Canterería-plein een grote opknapbeurt, waarbij de toren werd herbouwd, maar zonder rekening te houden met het oorspronkelijke uiterlijk. Vandaag de dag is de wijk Bellaguarda de oudste van de huidige locatie van Altea, aangezien de wijk Altea la Vella aan de andere kant van de rivier Algar ligt, op enige afstand.

In de andere hoek van het pleintje, het smalle straatje/de trap helemaal naar beneden (**let goed op! De trap kan gevaarlijk zijn**), je laat “7” RE liggen.

De volgende straat Li, dan RE

SALVÀ HUIS 18e eeuw Calle Salvà, 1

Een van de interessantste 18e-eeuwse huizen in Altea. Het was het eerste huis dat buiten de ommuring werd gebouwd in de eerste helft van de 18e eeuw door een van de grote families van Altea. Het staat op een belangrijk toegangspunt tot de stad vanaf de Camino Real. De architectuur volgt de stijl van de grote herenhuizen uit die tijd, waarvan de kamers uitkomen op de straat met tralies. De hoofdwooning bevond zich op de eerste verdieping, met een bovenverdieping voor diensten en opslag. Het gebouw is momenteel opgedeeld in verschillende woningen. De gevel geeft zijn naam aan de straat.

CASA PICÓ 1880 Gelegen naast het Salvà-huis aan het einde van Bellaguarda. Dit gebouw stond op een strategische plek, aan de noordelijke toegang via de oude Camino Real, een bevoorrechte locatie voor mobiliteit en toegang tot de velden die eigendom waren van de machtige agrarische bourgeoisie van de 19e eeuw. Het huis heeft een moderne structuur voor die tijd, want het complex bestaat uit meerdere woningen van dezelfde familie, waarbij de begane grond is vrijgemaakt voor zakelijke of agrarische doeleinden.

Voorzichtig oversteken, “La Trova” RE laten en naar boven wandelen (veel moed, maar weet: everything which goes up, must go down) RE aanhouden. Aan “Mestre La musica” RE dan Li.

Het centrale gedeelte van Altea was vroeger een citadel, zeg maar versterking die een vestingstad domineert en zelfstandig verdedigbaar is. Hiervan zijn nog duidelijke sporen terug te vinden, zoals hier op de noord-oostelijke hoek de Glorieta Del Manyo:

Geniet van het uitzicht.

De Glorieta del Manyo is een ander uitkijkpunt vanwaar je een fascinerend panoramisch uitzicht hebt over de baai van Altea en de omgeving. Op deze plek, die in het begin van de twintigste eeuw als uitkijkpunt werd gebruikt, stond de citadel van het Casa/Baluard de la Señoría en een statig paleis, dat in de negentiende eeuw als school werd gebruikt.

Daarna ga je “CALLE SALAMANCA” in.

Interessante gebouwen zijn te vinden op de nrs 1 en 3. Het huis nr 5 bewaart intact de typologie van de tweede helft van de 18de eeuw en het begin van de 19de eeuw, die overkomt met de rijke lokale bourgeoisie. Het huis is nog steeds in gebruik en in zeer goede staat.

We gaan zeker en vast “GELAT CAFÉ” RE laten liggen, maar eerst gaan we eventjes RE kort een kijkje nemen aan de Portal Vell, de noordelijke hoek van de citadel.

Porta Vell of Poort van Valencia, open naar de Koninklijke weg ten noorden van de muur. Sinds de 17de eeuw verbindt de Calle Mayor de Portal Vell met de Plaza de la Iglesia.

Nu kom je aan op de Plaza de la Iglesia met de kerk van Altea met de bekendste koepel.

Hier zijn geen vragen of foto's om jullie te laten genieten van de omgeving.

Wiki info achteraan dit document.

Na eventueel dat hapje en dat drankje begeeft u zich naar de “Carrer Sant Miquel”. RD Geniet rechts en links van de winkeltjes.

Bij “LA TENDETA DE ANETA” Li Li

Vooralleer we het plein oversteken gaan we even RE kijken naar de zuid-westelijke hoek van de voormalige citadel: de Mirador de los Cronistas de España

Op de zuid-westelijke hoek bevond zich de Portal del Castell of van Polop, open naar het westen. De Cura Cremades straat dankt zijn naam aan de pastoor die de bouw van de parochietempel mogelijk maakte.

Steek het plein RD = “Calle Santa Bárbara”.

In de “Calle Santa BÁRBARA”

Bekijk de unieke gevel van het Cervantes huis: Huis gebouwd door de heer Francisco Martinez y Martinez, lid van de Renaixença Valenciana() uit het begin van de 20ste eeuw en vooraanstaande historicus van het werk van Miguel de Cervantes (**).*

() De Valencianse Renaixença was een literaire, culturele en sociale beweging die ontstond in de landen van het voormalige Koninkrijk Valencia in de laatste jaren van de 19e eeuw. De persoonlijkheden die deelnamen aan deze beweging eisten de rol op die de Valencianse taal speelde binnen instellingen en, bovenal, in de gecultiveerde literatuur. Deze beweging heeft een aantal kenmerken gemeen met andere bewegingen die ontstonden in de buurlanden van Valencia, zoals Catalonië en de Balearen.*

(**) Miguel de Cervantes Saavedra was een Spaans romanschrijver, dichter, toneelschrijver en soldaat. Hij wordt algemeen beschouwd als een van de grootste figuren van de Spaanse literatuur. Hij was de auteur van Don Quichot, een roman die hem wereldberoemd maakte en die door veel critici wordt omschreven als de eerste moderne roman, en een van de grootste werken van de wereldliteratuur, waarvan het aantal edities en vertalingen alleen overtroffen wordt door de Bijbel. Cervantes wordt ook wel de “Prins der Wijzen” genoemd.

Op het einde van de straat en het pleintje ...

“PLAZA DE FRANCESC MATINEZ y MARTINEZ

In de zuidoostelijke hoek van de citadel bevond zich het Casa del Comú y Justicia. Tegenwoordig eert het plein de illustere Martinez y Martinez.

... gaan we Li de trappen af.

Links ziet nu nogmaals een toegangspoort tot de citadel van destijds.

Vóór “GALERA 20” RE naar beneden.

Aan ‘24’ (zichtbaar om de hoek) en dus ook “7” Li, dan aan “21” RE

Aan “3” RE naar beneden dan RE Li

Op het linker einde van de vierde trede rechts, en dan op het einde 5 tredes naar boven, dan RE steek je het pleintje over en verder naar beneden. Onderweg RE heb je een metalen brug dat leidt naar wat archeologie.

El Molí de Bellaguarda, staat ook bekend als de “El Aljub”, (waterreservoir) en getuigt van een middeleeuws verleden waarvan in Altea weinig is overgebleven, maar is een voorbeeld van de voorouderlijke watercultuur van ons land. Deze watermolen heeft vermoedelijk gewerkt tussen de 14^e en 17^e eeuw.

Tegenwoordig vinden we de overblijfselen van de molen gestabiliseerd na een interventie om de ruïnes te consolideren uitgevoerd na de bouw van het Plaza del l'Aigua, een openbare binnentuin gebouwd in de afgelopen jaren in de “Arrabal de les Costeres”

Daarna terug achteruit en volgen we de trap naar beneden naar de drukke straat Costera Pont del Montcau, daar RE

Aan de overkant zie je het Casa de Cultura. Let op bij het oversteken! Het loont misschien de moeite om daar even binnen te lopen en het museum “Casal Festero” op de eerste verdieping te bezoeken (gratis). Steek daarna veilig terug de straat over.

Openingsuren: M-V 09.00 – 14.00 & 17.00 – 20.00 uur

We wandelen verder en houden RE aan. Rechtover de apotheek “Guillen Riera” zien we (waarschijnlijk meest gefotografeerde straat van Altea) de “Costera del Mestre La Musica”.

Vraag 6 : Weet u hoeveel tredes deze straat telt?

We laten de apotheek Li liggen wandelen RD.

Aan “Calle L’Empedrat” nemen we Li naar beneden. Aan N332 RE en steek de straat over aan de zebrapaden. Dan RE Li Li. Zo, we zijn terug aan **startplaats punt 1**.

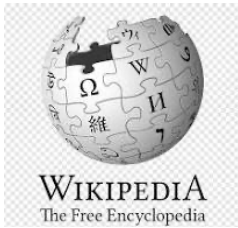
Vraag 7: Wat was nu weer de huisnummer van “CASA PICÓ”

Ben je gestart aan punt 1, dan zit de zoektocht er op en kunnen de Vlamingen van een terrasje genieten op de zeedijk, de Nederlanders moeten daarvoor naar de boulevard.

Daar kunt U uw antwoordformulier afgeven bij Cafe Vlaanderen, C. San Pedro 9, Altea, of bezorgen via ons e-mail adres of whatsapp nummer.

Ben je gestart aan **startplaats punt 2**, dan gaat u verder op pagina 1 van dit document vanaf **startplaats punt 1**

(ivm recto-verso drukwerk, hier opzettelijk een WIT blad voor eventuele nota's)

Plaza de la Iglesia

Nuestra Señora del Consuelo

(wij zijn zo vrij geweest om de originele Wikipedia pagina voor u te vertalen in het Nederlands)

De kerk van Nuestra Señora del Consuelo in Altea (Alicante, Valenciaanse Gemeenschap, Spanje) is een sierlijke tempel met enkele eigenaardigheden. Het vindt zijn oorsprong in de moderne tijd, aan het begin van de 17e eeuw, toen het naast het kasteel stond dat de stad beschermde. Later, tussen 1854 en 1856, begon de bouw van de kapel van de Santísimo Cristo de Altea. De huidige kerk werd gebouwd aan het einde van de 19e en het begin van de 20e eeuw en werd gerestaureerd in 1980.

De kerk ligt in de oude wijk van Altea, in het hoogste deel van de stad. Ze is omringd door de oude stadsmuren die de stad verdedigden en die verschillende toegangspoorten en -straten bevatten. Door het verdwijnen van oude gebouwen kon het plein aan het begin van de 20e eeuw worden vergroot. Het hele architecturale ensemble van de oude wijk is geïntegreerd in één geheel, met de kerk van Nuestra Señora del Consuelo en haar koepel erbovenuit stekend. Daarom staat de stad bekend als “De koepel van de Middellandse Zee”.

In 1604 werd de versterkte stad voltooid met muren en een kasteel. De kerk, die oorspronkelijk niet gepland was, werd in 1607 gebouwd door de architecten Pere en Damià de la Càmara. In 1617, het jaar waarin de oprichtingsakte van de stad werd ondertekend, werd de bouw voltooid en in 1640 werd het een parochiekerk. Dit eerste bouwwerk was niet van buitengewone architectonische en artistieke schoonheid, maar werd in zijn geheel opgenomen in de vesting van het dorp, volgens de defensieve en sobere bouwtechniek.

De kerk werd geleidelijk aan verlaten en zodanig verwaarloosd dat er aan het begin van de 18e eeuw initiatieven werden genomen om de kerk te onderhouden. Tussen 1854 en 1856 werd er een vrijstaande kapel gebouwd met de naam Santísimo Cristo, die later aan de kerk zou worden vastgemaakt. Maar het duurde tot ver in de tweede helft van de 19e eeuw voordat, samen met de sociale veranderingen die plaatsvonden in de stad, de vorm van de kerk die we vandaag de dag kunnen zien vorm begon te krijgen. De bastions en het kasteel werden afgebroken, wat is vastgelegd in geschriften zoals de “Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de ultramar” geschreven

door Pascual Madoz tussen 1845 en 1850, naast andere schetsen en tekeningen gemaakt door tijdgenoten van dezelfde.

De bouw begon in 1901 op initiatief van de priester Don Juan Bautista Cremades Peiró en duurde tot 1910. Het project was in handen van de architect Adrián Vela Gadea en zijn broer Julio Vela Gadea. Op 18 september 1910 werd de nieuwe kerk ingewijd door José Beneyto y Beneyto. Later, tussen 1980 en 1989, werden restauratiewerkzaamheden uitgevoerd.

Buitenzijde

De stijl van de kerk houdt het midden tussen modernistisch en neoklassiek. Het heeft een Latijns kruis plan, met steunberen aan de binnenkant en zijkapellen ertussen. Aan de zijanten zijn er verschillende grote ramen die licht naar binnen laten. De apsis is veelhoekig en bevat een balkon en een kooromgang. Het gebruikte materiaal voor de constructie is steen en compacte bakstenen. Het is gebouwd met gebruikmaking van bepaalde architectonische elementen van de vorige kerk, evenals de kapel van de Heilige Christus, die voorheen vrijstaand was en nu als communiciekapel aan de kerk is verbonden. Voor het dak is het architectonische element van het tongewelf gebruikt en boven het dwarschip bevindt zich een koepel, bedekt met blauwe en witte dakpannen. De voorgevel heeft twee klokkentorens, waarvan de linker hoger is. De hoofddeur naar de kerk, aan de voorgevel, is classicistisch en heeft een halfronde boog. Daarboven is een nis met de beeltenis van de Maagd Maria en een roosvenster. Aan de bovenkant is er een fronton zonder versiering.

Binnenzijde

Het interieur van de kerk is versierd in barokstijl met vergulde bloemmotieven. De polychrome houten figuren van de Santísimo Cristo del Sagrario en Nuestra Señora del Consuelo vallen op, hoewel er ook verschillende andere figuren in de kerk te zien zijn. Er bestaan verschillende mythes over de Heilige Christus en zijn aankomst in de kerk van Altea, die al minstens tweehonderd jaar aanwezig zijn in de samenleving van Altea, maar die niet overeenkomen met de werkelijkheid van wat er is gebeurd. De festiviteiten ter ere van de Heilige Christus worden in Altea gehouden in het vierde weekend van september.

De cultus van de beeltenis van Nuestra Señora del Consuelo, die haar naam geeft aan de kerk, werd waarschijnlijk geïntroduceerd door de Augustijner monniken die belangrijke kerkelijke functies bekleedden in dit gebied tijdens de 17e eeuw. Maar de oude beeltenis, net als de kerk, verslechterde slecht, dus toen de nieuwe kerk werd gebouwd, werd hetzelfde gedaan met de beeltenis van de maagd. Dit beeld werd aan het begin van de burgeroorlog verwoest en in 1941 werd een nieuw beeld gebouwd dat vandaag de dag nog te zien is. Dit werk werd toevertrouwd aan de werkplaats van José Rabasa Pérez in Valencia.